

Escrits en temps de coronavirus. Una bona proposta

Quan una proposta és encertada, es nota. El llibre recull quaranta textos de molt diversa motivació en què sòcies i socis i persones properes han expressat el que el confinament els ha impactat més. Text escrit, en prosa i en vers, dibuixos i fotografies han anat arribant a l'Associació. Hem tingut ganes de dir, de participar, de fer arribar als altres el que vèiem, el que crèiem, el que fèiem. Per tot això crec que tenim un bon document que reflecteix el que sorprenentment ens ha tocat viure i que ningú no s'esperava.

La publicació del llibre ha corregut a càrrec de RELLA i ha rebut el suport de la Diputació de Barcelona (Àrea d'Educació, Esports i Joventut) i de l'associació Rosa Sensat. Els ingressos per la seva venda seran destinats a entitats en què durant l'estiu del 2020 s'han dut a terme accions de voluntariat per part de sòcies i socis de la nostra Associació.

La presentació que se n'ha fet ha estat molt participada. Hi ha comptades quasi seixanta persones connectades durant la vídeo-conferència i unes quantes més que ho han vist en diferit, jo entre aquestes. Persones de la Junta han comentat que és un dels actes més participats, tan presencials com virtuals.

Al meu entendre, crec que les intervencions han anat derivant cap al tractament de qüestions relacionades més amb l'escola i l'educació que amb els escrits recollits en el llibre. Crec que s'hauria d'haver destacat més la diversitat d'aportacions i la importància de l'ús de les tecnologies, en aquest cas la vídeo-conferència, que ens ha possibilitat el contacte virtual ara que les restriccions per la covid no ens el permeten presencial.

Dic això perquè aquesta presentació obre camí a la proposta *El temps virtual a Rella* que vol anar potenciant i recollint totes les activitats que es vagin duent a terme i tot el material que es vagi creant durant el que ens queda de confinament degut a les prohibicions de mantenir contactes presencials

massius. En aquest sentit cada grup de l'Associació realitzarà una activitat oberta a tothom a través de les pantalles, aspecte molt important perquè serà la concreció de la voluntat de seguir actius malgrat les dificultats que ens constrenyen.

De fet, actualment ja hi ha creat un espai que, sota el títol *CORONAVIRUS*, recull les *Recomanacions pel confinament*, les *Recomanacions del món educatiu* i les *Passejades en temps de coronavirus*.

A finals del segle passat, el que s'anava publicant en relació a les (en aquell moment) noves tecnologies anava augurant un creixement exponencial del seu ús i necessitat. No eren paraules vanes i ara en tenim la demostració.

Podem dir que la presencialitat és molt millor que la virtualitat. I crec que tenim raó, al menys en molt dels aspectes. Però el cert és que sense aquestes tecnologies en un moment en què la relació personal està restringida, la comunicació tendria a zero. Recordem que en els moments durs de confinament domiciliari les nostres relacions presencials van ser només les que podíem establir des dels balcons i finestres. I para de comptar. El dubte, la por a encomanar-nos, la inseguretat i desconeixement que es té del virus i de les seves capacitats i forma de propagació no fan res més que augmentar (al menys, en molt bona part de la població) l'autocontrol i l'autocensura d'activitats que fins fa aproximadament un any havien estat usuals.

I d'aquí ha arrencat per a moltes i molts de nosaltres, i de la població en general, un procés d'aprenentatge que feia temps que no se'ns exigia. Whatsapp, Zoom, Meet, Skype, vídeo-trucades, vídeo-conferències ... Ens pensàvem que ja ho havíem vist tot i no és veritat.

Potser, tal com es va dir a la presentació, la comunicació no genera comunitat, però em sembla que sí que és cert que la comunitat necessita comunicar-se. Per això crec que la discussió sobre si presencialitat o virtualitat és una discussió inútil. La decisió és fruit d'una contingència que no dominem, per

tant, tal com diu el refrany, *A carn dura, dent aguda*. Aprofitem el que les noves tecnologies ens ofereixen, fem-ne un bon ús i no ens faci vergonya haver de reconèixer que moltes vegades se'ns presenten dificultats davant de les quals ens veiem impotents de superar-les.

I acabada la pandèmia, perquè s'acabarà, no en dubtem!, hem de pensar com pot RELLA fer-ne ús quan sigui la geografia la que ens impossibiliti entrar en contacte i relacionar-nos amb altres persones i grups del Territori, aspecte recollit en els nostres Estatuts però de realització difícil si ens centrem només en les relacions presencials.

És cert que podem comptar com a èxits la relació amb Els Jubis, de Vilafranca del Penedès, l'establerta amb l'Ajuntament de Granollers i amb el grup de RELLA-Olot, encara que en aquests moments hi hagi canvis en aquest grup. Però hem de pensar que pel camí han quedat frustrades les possibilitats de treball amb jubilades i jubilats de llocs allunyats de Barcelona. Podrem superar aquest centralisme barceloní imposat per la geografia perquè la virtualitat permet el contacte malgrat aquesta distància.

Totes i tots nosaltres sabem que el col·lectiu de jubilades i jubilats no és en general el més inclinat a usar aquestes tecnologies perquè ja som fora dels centres educatius que és on se'ns demanava que les féssim servir. Però també sabem que moltes i molts de nosaltres hem hagut d'acceptar de veure'ns amb els fills i les filles i nets i netes a través de la pantalla, ara que no hi ha altra manera.

Per això opino que l'hem de pensar com a eina usual en el fer de RELLA, com a facilitadora de la comunicació i no com un entrebanc.

Aquests nous contactes que podem establir, per pocs que siguin, faran que la nostra Associació millori.

Apostem-hi!

Una abraçada!

Albert Solà i Puigjaner